

इह तु यत्र लिङ्गवचनभेदेऽपि न साधारणधर्मस्यान्यथाभावस्तत्र न दोषः ! क्रमेणोदाहरणम्—

‘मुखं चन्द्र इवाभाति ॥’

‘तद्वेशोऽसद्वेशोऽन्याभिः स्त्रीभिर्मधुरतामृतः ।

दधते स्म परां शोभां तदीया विभ्रमा इव ॥’

पूर्वोदाहरणेषूपमानोपमेययोरेकस्यैव साधारणधर्मेणान्वयसिद्धेः प्रक्रान्तस्यार्थस्य स्फुटोऽनिर्वाहः । एवमनुप्राप्ते वैफल्यस्यापुष्टार्थत्वम् । यथा—

‘अनुरणनमणिमेखलमविरलशिञ्जानमञ्जुमञ्जीरम् ।

परिसरणमरुणचरणे ! रणरणकमकारणं कुरुते ॥’

अत्रादिपदग्राह्याया अमीष्टाशंसनरूपाया आशिष एव भेदः, न तु प्रेष्ट्यादिर्वाच्यः संकल्पभेदोऽपेष्टाभ्युपायता । शब्दव्यापारभेदो वा कार्यभेदोऽथवा विधिः ॥’ इत्युक्तपञ्चविधस्य विधेरसंभवात् । विधिभेदस्योदाहरणमेवं बोध्यम् । ‘चमूरेयं दूरविमुक्तभङ्गा गङ्गेव मे योधमनुप्रयातु । ययारिसज्जा विभंटाः प्रकामं नश्यन्त्यधर्मा इव खेदसाध्याः ॥’ अत्र गङ्गा प्रयाति, चमूः प्रयातु, इति प्रक्रान्तविधिभङ्गः ॥ साधारणधर्मस्य निर्दिश्यमानसामान्यस्य । अन्यथाभाव उपमानान्वयानुपयोगित्वम् । न दोषो नोपमादोषः । भग्नप्रक्रमत्वस्य तु प्रसक्त्यभावेन तन्निषेधस्यात्र न संभवः ॥ **मुखमिति** । अत्राभातीति उपमानेनाप्यन्वेति ॥ वचनभेदेनापि दोषाभावमाह—तद्वेश इति । तस्याः वेशः परां शोभां दधते स्म धारयति स्म । ‘दध धारणे’ आत्मनेपदी एकवचनान्तः । वेशः कीदृशः । अन्याभिः स्त्रीभिरसद्वेशोऽसाधारणः । मधुरतया सौन्दर्येण मृतः पूरितः । विभ्रमाः स्मरविलसाः अपि च परां शोभां दधते धारयन्ति । ‘डुधान् धारणपोषणयोः’ बहुवचनान्तः । ते कीदृशाः । अन्याभिः स्त्रीभिरसद्वेशोऽसाधारणाः । अत्र क्विबन्तः सद्वेशशब्दो असन्तः । तथा मधुरतां विभ्रतीति मधुरतामृतः । क्विबन्तस्य जसि रूपम् । अत्रासद्वेश इत्यादिपदानां श्लेषेणोपमानान्वययोगित्वम् ॥ एतदुदाहरणानां पूर्वोदाहरणापेक्षया वैलक्षण्यं दर्शयितुं पूर्वोदाहरणेषु भग्नप्रक्रमत्वं दर्शयति—पूर्वेति । एकस्यैव उपमेयस्यैव ॥ साधारणधर्मेणान्वयसिद्धेरिति । योग्यत्वादिति शेषः । प्रक्रान्तार्थस्य आकाङ्क्षितसाधारणधर्मस्य । अनिर्वाहः उपमानेनान्वयस्यानुपपत्तिः । अयोग्यत्वादिति शेषः । लिङ्गव्यत्यादिना योग्यसामानाधिकरण्योपपादने प्रथमोत्थापिताकाङ्क्षाविषयीकृतेन प्रकारेण पश्चादनुक्तिरिति भग्नप्रक्रमत्वमिति भावः । अत्रोभयान्वयाभिप्रायेण प्रयुक्तस्यैकतरान्वयसंभवेऽभवन्मतयोग्यत्वम् इत्यपरे । अनुप्रासस्य वैफल्यं रसाद्युत्कर्षांनाधायकत्वम् । तच्च मुख्यार्थानुपकारित्वरूपापुष्टार्थत्वे पर्यवस्यति ॥ तदुदाहरति—अनपि वति । वेश्याविरक्तस्य